

அமைப்பியல் நோக்கில் எழுத்தியல்

Study of Orthography based on Structuralism

முனைவர் பிரேம் குமார். ரா, உதவிப்பேராசிரியர், மொழித்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் – 641 006

Dr Prem Kumar R, Assistant Professor, Department of Languages, Sri Ramakrishna College of Arts and Science, Coimbatore – 641 006

DOI: 10.5281/zenodo.5904991

Abstract

Linguistics is the structural interpretation of Tamil sounds, consonants, phonetic patterns, shapes, number of letters, etc. The aim is to explore the contemporary Tamil Grammatical system and explain its structure in a technical and detailed manner from Primary and Secondary education and also solve problems found in grammatical development at all levels. This article sets out to explore the approaches, strategies, innovations used in that commentary and their implications

ஆய்வுச்சுருக்கம் :

எழுத்தியல் என்பதில் தமிழ் ஒலியன்கள், ஒலிகள், மாற்றொலிகள், ஒலிப்பு முறைகள், வடிவன்கள், எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை முதலானவற்றை அமைப்பியல் நோக்கில் விளக்குவதாக அமைகின்றது. இக்காலத் தமிழ் இலக்கண வருணனை முறையை ஆராய்ந்து அவற்றின் அமைப்பை நுட்பமாக, விரிவாக விளக்கிக் கற்பித்தல் நோக்கில் ஆரம்பக்கல்வி முதல் உயர்நிலைக்கல்வி வரை அனைத்துப் படிநிலைகளுக்கும் இலக்கண வரைவிற்கானத் தரவுகளைத் தருவதோடு இலக்கண உருவாக்கத்தில் காணப்பெறும் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வையும் தரும் நோக்கில் அமைகின்றது. அவ்வுருணனை நெறிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறைகள், உத்திகள், புதுமைகள் ஆகியவற்றையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் ஆராய்விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

Keywords:

எழுத்து - ஒலி - மாற்றொலி - ஒலிப்பு முறை - வடிவம் - வருணனை - அமைப்பு - கற்பித்தல் - இலக்கணம் - உத்திகள் - ஒலி நெடுங்கணக்கு - எழுத்திலக்கணம்.

மொழியியலாளர்களில் பலர் வரலாற்றுமுறை மொழியியல், ஒப்புமுறை மொழியியல், விளக்கமுறை மொழியியல் ஆகியவற்றைக் கடந்து வேறொரு கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றனர். ஒரு மொழி என்பது உறவு முறைகள் ஒருங்கிணைந்த அமைப்பாகும் என்பதே அக்கொள்கை. எனவே, இக்கொள்கையை அமைப்புமுறை மொழியியல் (Structural Linguistic) எனலாம். இக்கொள்கையை முதன்முதலில் வெளியிட்டவர் சூர் ஆவார்.

“உறவுமுறை என்பது மொழிக்கூறுகளுக்கிடையே உள்ள உறவுகளைக் குறிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, குறில் என்பதற்குரிய மதிப்பு நெடில் என ஒன்று இருந்ததால்தான் உண்டு. குறில் இல்லையென்றால் நெடில் இல்லை. நெடில் இல்லையென்றால் குறில் இல்லை. ஆகவே, குறில் /

நெடில் என்பது ஓர் உறவுமுறை. ஒருமை, பன்மை என்னும் இரண்டு பாகுபாடுகளே இருக்கும்போது பன்மைக்குரிய மதிப்பு வேறு. ஒருமை, இருமை, பன்மை என்னும் மூன்று உள்ளபோது பன்மைக்குரிய மதிப்பு வேறு. ஆகவே, ஒருமை / இருமை / பன்மை என்பது வேறு உறவுமுறை. மொழி என்னும் அமைப்பு பல்வேறு உறவுமுறைகளின் ஒருங்கிணைப்பு என்று அமைப்புமுறை மொழியியலார் கொள்கின்றனர்” (கு.பரமசிவம், இக்கால மொழியியல் அறிமுகம், ப.7) என்று கு.பரமசிவம் குறிப்பிடுகிறார்.

விளக்கமுறை மொழியியலார்கூடத் தங்களை அமைப்புமுறை மொழியியலார் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்கின்றனர். அவர்களும் மொழியின் அமைப்பை விளக்குவதையே கொள்கையாகக் கொண்டவர்கள். ஆனால் இவ்விருவகை மொழியியலாரின் அணுகுமுறைகளும் வேறுபட்டவை. இதனைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டின் மூலம் விளக்கலாம்.

அரசி, மனைவி, மாணவி முதலிய சொற்களில் இகரம் பெண்பாற் விகுதியாய் இடம்பெறுகிறது. முதலாளி, களவாளி, அதிகாரி முதலிய சொற்களில் வரும் இகரவிகுதி பாற்பொதுவை உணர்த்துகிறது. கட்டி, தொடி, பழி முதலிய சொற்களில் இகரவிகுதி அஃறிணை ஒன்றன்பாலைக் குறிக்கிறது. இந்த நிலையை விளக்கமுறை மொழியியலார் பெண்பால் விகுதி, பாற்பொது விகுதி, அஃறிணை ஒன்றன்பால் விகுதி என மூன்று விகுதிகள் தமிழில் உள்ளன என்றும், அம்மூன்றும் ஒரே ஒலிய வடிவம் (Phonemic Shape) பெற்றவை என்றும் அவர்கள் விளக்குகிறார்கள்.

அமைப்புமுறை மொழியியலாளரோ சிறப்பு, பொது என்னும் கொள்கையைப் (Markedness Theory) பயன்படுத்தித் தமிழில் ஆண், ஆண் அல்லாதவை என்னும் பாகுபாடு நிலவுகிறது என்பர். ஆணை மட்டும் குறிக்கும் சொற்கள் அன் என்னும் சிறப்பு (Marked) விகுதியைப் பெறுகின்றன என்றும், மற்ற எல்லாச் சொற்களும் இ என்னும் பொது (Unmarked) விகுதியைப் பெறுகின்றன என்றும் விளக்குவார்கள். இவ்வாறு இருவகை மொழியியலாரின் அணுகுமுறைகளும் வேறுபடுகின்றன.

உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துரைப்பது போதும் என எண்ணுபவர்கள் விளக்கமுறை மொழியியலார் எனலாம். உள்ள நிலைக்கு அடிப்படையான உறவுமுறையைக் கண்டறிய முற்படுபவர்கள் அமைப்புமுறை மொழியியலார் எனலாம். மொழியை இவ்வாறு ஆழ்ந்து அணுகுகிற காரணத்தாலேயே அமைப்புமுறை மொழியியல் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

பேச்சொலிகளைப் பற்றி ஆராய்வதே ஒலியியல் எனலாம். பேச்சாகாத ஒலிகளும் உண்டு. தும்மல், இருமல், முனகல், சீட்டியடித்தல், மாடுகளை ஓட்டுதல் முதலிய தொழில்களைச் செய்யும்போது வாயால் பல ஒலிகள் எழும்புகின்றன. ஆனால், அவ்வொலிகள் எல்லாம் பேச்சாவதில்லை. “பேச்சாகும் ஒலிகளைப் பற்றி ஆராய்வதே ஒலியியல் என்பதுதான் பலரும் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையாகும். ஆனால் கென்னத் பைக் (Kenneth L.Pike) போன்ற சிலர் பேச்சொலி, பேச்சாகாத ஒலி ஆகிய எல்லா ஒலிகளையும் ஆராய்வதுதான் ஒலியியல் என

வற்புறுத்தி வருகின்றனர்” (கு.பரமசிவம், இக்கால மொழியியல் அறிமுகம், ப.12) என கு.பரமசிவம் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒலி நெடுங்கணக்கின் தேவை

பேச்சொலிகளை ஆராய்வதற்கு முதற்படி அவற்றை எழுதிக்கொள்வதாகும். அவ்வாறு எழுதுவதற்கேற்ற குறியீடுகளை முதலில் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு ஒலிக்கும் ஒரேயொரு குறியீடு, ஒவ்வொரு குறியீட்டுக்கும் ஒரேயொரு ஒலி என்னும் முறையில் அமைகிற நெடுங்கணக்கே ஒலிநெடுங்கணக்கு (Phonetic Alphabet) ஆகும். அத்தகைய நெடுங்கணக்கு ஒலியாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது என்பதற்குச் சில சான்றுகளைப் பார்க்கலாம்.

முதலாவது எழுத்தும் பேச்சும் வேறுபடுகிற நிலை எல்லா மொழிகளிலும் உண்டு. எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழில் கடல், பக்கம், முகம், பங்கு ஆகிய நான்கு சொற்களிலும் வரும் ககரமெய் ஒரே வடிவமாய் எழுதப்பட்டாலும் நான்கு வகையாய் ஒலிக்கப்படுகிறது. கிளி, கடல், குடல் ஆகிய மூன்று சொற்களில் வரும் ககரம் மூன்று வகையாய் ஒலிக்கப்படுகிறது. இம்மூன்று சொற்களையும் உச்சரிக்கும்போது அடிநாக்கின் முன், நடு, பின் பகுதிகள் இயங்குவதை உணரலாம். இவ்வொலி வேறுபாடுகளையெல்லாம் தமிழ் நெடுங்கணக்கின் உதவியால் எழுதிக்காட்ட முடியாது. எந்த மொழியின் எழுத்துகளும் இவ்வகையில் குறைபாடு உடையனவாகவே உள்ளன.

ஆங்கில மொழியில் 26 எழுத்துகளே உள்ளன. ஒலியன்களோ நாற்பதுக்கும் மேல் உள்ளன. அதனால் ஒரே எழுத்து வெவ்வேறு ஒலிகளைக் குறிப்பிடுவதும், பல எழுத்துகள் ஒரே ஒலிகளைக் குறிப்பிடுவதும் அம்மொழியில் உண்டு. சான்றாக, Ough என்னும் எழுத்துகள் tough, cough, bough, though ஆகிய சொற்களில் நான்கு வேறு ஒலிகளைக் குறிக்கின்றன. இதன் மூலம் எந்த ஒரு மொழியின் நெடுங்கணக்கும் எல்லா மொழிகளின் பேச்சொலிகளையும் எழுதிக்காட்டுவதற்குப் போதாது என்பதும், ஒரு தனி நெடுங்கணக்கு தேவை என்பதையும் விளங்கலாம்.

ஒலி நெடுங்கணக்கு தேவை என்பதற்கு வேறொரு காரணத்தையும் குறிப்பிடலாம். வட்டார வழக்குகளையோ சாதி வழக்குகளையோ ஆராயும்போது ஒரே சொல் எப்படியெல்லாம் வேறுபட ஒலிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் காணமுடிகிறது. இதுபோன்ற இடங்களில் வேறுபாடுகளை எடுத்துக்காட்டுவதற்குத் தனிக் குறியீடுகள் அவசியமாகின்றன.

பிறமொழியைக் கற்பவர்களுக்கு நேரிடும் பெருமிடர் அம்மொழியை அம்மொழியாளரைப் போலவே பேசுவதில் ஏற்படும் இடர்தான். தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டோர் ஆங்கிலம் கற்றாலும் பேசுகிற ஆங்கிலம் வேறு; ஆங்கிலேயரது ஆங்கிலம் வேறு. இந்த நிலைக்குக் காரணம் ஆங்கிலச் சொற்களின் உச்சரிப்புமுறையைக் கற்காமலிருப்பதேயாகும். எழுத்தும் பேச்சும் வேறுபடுவதால் உச்சரிப்பு முறையைக் கற்க ஒலிநெடுங்கணக்கின் உதவியை நாட வேண்டும். இத்தகைய காரணங்களால் ஒலிநெடுங்கணக்கு மொழியாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாததாகிறது.

ஒலியியல் என்பது ஒலிகளின் பிறப்பு, இயல்பு முதலியவற்றை எந்த மொழியோடும் தொடர்புபடுத்தாமல் ஆராய்வதாகும். ஒலியனியல் என்பது ஒரு மொழியின் அமைப்பில் ஒலிகளின்

பங்கு பற்றி ஆராய்வதாகும். சான்றாக, அடைப்பொலி என்பது இன்ன முறையில் பிறக்கிறது என்றும் அடைப்பொலியின் வகைகள் இவை என்றும் கூறுவது ஒலியியலைச் சேர்ந்தது. ஆனால் தமிழ் மொழியில் ஆறு அடைப்பொலிகள் வருகின்றன என்பது ஒலியியலைச் சேர்ந்தது.

ஒலியன்கள்

ச.அகத்தியலிங்கம் “ஒலியன் (Phoneme) என்பது மொழியின்கண் காணப்படும் சொற்களின் பொருள்களை வேறுபடுத்துவதற்குரிய அடிப்படையான ஒலி அலகு ஆகும்” (தமிழ் மொழி அமைப்பியல், ப.29) என்று குறிப்பிடுகிறார். எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழில் காணப்படும் அடு, ஆடு, இடு, ஈடு, உடு, ஊடு, எடு, ஏடு, ஒடு, ஓடு ஆகிய சொற்கள் பொருளில் தம்முள் வேறுபட்டவை. இவ்வேறுபாட்டை இச்சொற்களில் காணப்படும் அ (a), ஆ (a:), இ (i), ஈ (i:), உ (u), ஊ (u:), எ (e), ஏ (e:), ஒ (o), ஓ (o:) ஆகிய ஒலியன்கள் காட்டுகின்றன.

ஒலியன் அமைப்பு

ஒரு மொழியில் பொருள் மாற்றத்திற்குக் காரணமாக வந்தமைகின்ற ஒலிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நெடுங்கணக்கு அமைக்கப்படுகிறது. “ஒலியாராய்ச்சிக்குப் பின்னரே ஒரு மொழியில் ஒலியன்கள் அமைக்கப்படுகிறது. எனவே ஒலியாராய்ச்சியில் தவறு நேராவண்ணம் அணுகுதல் அவசியம். ஒலிகளைப் பதிவு செய்த பின், ஓர் ஒலிக்கு இணையாக ஓர் எழுத்து என்ற முறையில் அமைக்கப்படுகிறது. பல ஒலிகளைக் குறிக்கும் ஓர் எழுத்தும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எ.கா. /k/ அதன் தமிழ் வரிவடிவம் ‘க’ எனப்படும். இதன் சாயல் பெற்ற மற்ற பேச்சொலிகள் /g/ மற்றும் /h/ என்பனவாகும். வெவ்வேறு இடங்களில் இத்தகைய ஒலிகள் வழங்கப்பட்டு அவற்றின் வருகையிடம் வரையறை செய்யப்படுகிறது. இச்சூழ்நிலையை ஒலியனியல் ஆராய்ச்சியில் துணைநிலை வழக்கு (Complementary Distribution) என்கின்றனர். இவ்வாறு மூன்று ஒலிகள் துணைநிலை வழக்கில் நின்றால் அவற்றை ஒன்றுபடுத்தி ஓர் ஒலியனின் கீழ் கொண்டுவந்து (Phoneme) அந்த ஓர் ஒலியன் மாற்றொலி (allophone) என்றழைப்பர்”. (வி.கீதா, இர.லலிதாராஜா, மொழியறிவியல், ப.47). இதன்மூலம் ஒலியன் அமைப்புக் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஒலியன் பற்றிய தற்காலக் கொள்கை

பொருள் மாற்றத்துக்குக் காரணமான ஒலியே ஒலியனாகும் என்பதும் சூழ்நிலையால் வேறுபடுவனவே மாற்றொலிகள் என்பதும், ஒலியனியல் பிற இயல்களோடு பின்னிப்பிணைந்து கிடப்பது என்பதும் தற்காலக் கொள்கையாகும்.

எழுத்திலக்கணத்தின் வகைகள்

“எண், பெயர், முறை, பிறப்பு, உருவம், மாத்திரை, மொழிமுதல் எழுத்துகள், மொழி இறுதி எழுத்துகள், இடைநிலை எழுத்துகள் (அ) மெய்ம்மயக்கம், போலி, பதம், புணர்ச்சி எனப் பன்னிரண்டு வகையாக்கிப் பவணந்தி முனிவர் எழுத்தின் இலக்கணத்தைச் சுட்டியுள்ளார்”. (முனைவர் தேவிரா, தேவிராவின் தமிழ் இலக்கணம், ப.19).

தமிழ் ஒலியன்களை உயிரொலியன்கள், ஆய்தம், மெய்யொலியன்கள் என்று மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

உயிர் ஒலியன்கள்

உயிர் ஒலியன்களைத் தொல்காப்பியர்,

“ஒளகார இறுவாய்ப்

பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப” (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.8) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் விளக்குகிறார்.

தமிழில் உள்ள உயிர் ஒலியன்களை அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என்று மரபிலக்கணிகள் பன்னிரண்டாக வகுத்துள்ளனர்.

உயிர் குற்றெழுத்துகள்

“அவற்றுள்

அ இ உ

எ ஒ வென்னும் அப்பால் ஐந்தும்

ஔ பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப” (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.3) என்னும் நூற்பா குற்றெழுத்துக்களை பற்றி குறிப்பிடுகிறது.

இந்த 12 உயிர் ஒலியன்களில் அ, இ, உ, எ, ஒ ஆகிய ஐந்தும் குறில்.

உயிர் நெட்டெழுத்துகள்

“ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ

ஓ ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்

ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.4) என்னும் நூற்பா நெட்டெழுத்துக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ ஆகிய ஐந்தோடு ஐ, ஔ ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்து நெடில்கள் ஏழு என்று கொள்ளப்படும். இந்த 12 உயிர் ஒலியன்களில் ஐகார, ஔகாரங்களை மரபிலக்கணங்கள் நெட்டுயிர்களாகவே கொண்டுள்ளன. இருந்தாலும் இன்றைய வழக்கில் ஐகாரம் அகர யகரச் சேர்க்கையாகவும் ஔகாரம் அகர வகரச் சேர்க்கையாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஆய்தம்

ஆய்த எழுத்திற்குத் தனித்து இயங்கும் இயல்பு இல்லாததால் தொல்காப்பியர் இதனைச் சார்பெழுத்தின் வகைகளுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

“அவைதாம்

குற்றிய லிகரம் குற்றிய லுகரம்

ஆய்தம் என்ற

முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோ ரன்ன”. (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.2)

இவற்றுள் அதன் வரிவடிவத்தைப் பற்றியும் தொல்காப்பியர் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆய்தம் என்ற இந்த ஒலியன் மற்ற ஒலியன்களிலிருந்து சற்று வேறுபட்ட ஒன்று. இது குறிலுக்குப் பின்னும் வல்லொலிகளுக்கு முன்னும் தோன்றும்.

(எ-டு) அஃது, இஃது, எஃது.

மெய் ஒலியன்கள்

தமிழில் உள்ள மெய் ஒலியன்கள் பதினெட்டு என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“னகார இறுவாய்ப்

பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.9) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் விளக்குகிறார். அதனோடு,

“மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்” (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.15) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் மெய்யெழுத்துகள் வரிவடிவத்தில் புள்ளி பெறும் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார்.

மெய்யெழுத்துகளை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என மூன்றாக வகைப்படுத்தலாம்.

வல்லினம்

“வல்லெழுத் தென்ப கசட தபற” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.19)

க், ச், ட், த், ப், ற் ஆகிய ஆறும் வல்லினம் என்று பெயர்பெறும். சுவாசப்பையில் இருந்து வெளிவரும் காற்றைப் பேச்சு உறுப்புகளால் முற்றாகத் தடைசெய்து திடீரென வெளிவிடுவதன் மூலம் இவற்றை உச்சரிக்கிறோம். அதனால் இவற்றை நவீன மொழியியலாளர் வெடிப்பொலிகள் அல்லது தடை ஒலிகள் என்று குறிப்பிடுவர்.

மெல்லினம்

“மெல்லெழுத் தென்ப ஙளுண நமன” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.20)

ஞ், ங், ண், ந், ம், ன் ஆகிய ஆறும் மெல்லினம் என்று பெயர்பெறும். “மெல்லெழுத்துக்களை உச்சரிக்கும்போது காற்றைப் பேச்சுறுப்புகளால் தடைசெய்து மூக்கு வழியாக வெளியேற்றுகின்றோம். மூக்கைப் பொத்திக்கொண்டு இந்த ஒலிகளை நாம் சரியாக உச்சரிக்க முடியாது. அதனால் இவை மூக்கொலிகள் என்றும் அழைக்கப்படும்” (பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான், அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், ப.எ.20) என நுஃமான் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இடையினம்

“இடையெழுத் தென்ப யரல வழள” (தொல். எழுத்து(இளம்), நூ.எ.21)

ய், ர், ல், வ், ழ், ள் ஆகிய ஆறும் இடையினம் என்று பெயர்பெறும்.

சுட்டெழுத்தும் சுட்டுப்பெயரும்

சொல்லில் ஒட்டாக இணைந்து அவற்றின் பொருளைச் சுட்டிக் காட்டவும், வினாப்பொருள் கூட்டவும் சில எழுத்துகள் பயன்படுகின்றன. சுட்டிக்காட்டப் பயன்படுவன சுட்டெழுத்து என்றும், வினா எழுப்பப் பயன்படுவன வினா எழுத்து என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன. சுட்டெழுத்துகளைத் தொல்காப்பியர்,

“அ இ உ அம் மூன்றுஞ் சுட்டு” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.31) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியரைத் தொடர்ந்து நன்னூலாரும் சுட்டெழுத்துகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை,

“அ இ உ முதல் தனி வரின் சுட்டே” (நன். (காண்), எழுத்து, நூ.எ.66) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம்.

உயிரெழுத்துகளுள் அ, இ, உ மூன்றும் சொல்லுக்கு முதலெழுத்தாகி இடம், பொருள், காலம் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டப் பயன்படுகின்றன. இவற்றுள் ‘அ’ என்பது தொலைவில் உள்ளதையும், ‘இ’ என்பது அருகில் உள்ளதையும், ‘உ’ என்பது இவை இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் உள்ளதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

எ.கா. அம்மரம், இந்நாள், உப்புறம்

இவற்றுள் ‘உ’ என்ற சுட்டு இக்காலத்தில் செய்யுள் வழக்கில் மட்டுமே உள்ளது. பேச்சு மற்றும் உரைநடை வழக்கில் இல்லை.

சுட்டெழுத்துகள் இரண்டு வகைப்படும் என மரபிலக்கணிகள் குறிப்பிடுவர். அவை முறையே அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என்பன. ஆனால், “தற்கால இலக்கணப் பேரறிஞர்கள் மொழியியல் நோக்கில் பயன்பாட்டிற்கேற்றவாறு பத்து வகைகளாகப் பிரிப்பர். அவையாவன, 1.அண்மைச்சுட்டு, 2.சேய்மைச்சுட்டு 3.அகச்சுட்டு 4.புறச்சுட்டு 5.பொருளோடு புணர்ந்த சுட்டு 6.பொருளோடு புணராத சுட்டு 7.நெஞ்சறி சுட்டு 8.பண்டறி சுட்டு 9.உலகறி சுட்டு 10.சுட்டு அல்லாச் சுட்டு போன்றவையாகும்” (தேவிராவின் தமிழ் இலக்கணம், ப.எ.21) எனத் தேவிரா சுட்டியுள்ளார்.

சுட்டுப்பெயர்

சுட்டெழுத்துகளுடன் சில பின்னொட்டுகள் சேர்ந்து பெயர்ச்சொற்கள் ஆவதுண்டு. இவ்வாறு உருவாகும் பெயர்கள் சுட்டுப்பெயர் எனப்படும்.

எ.கா. அ + அன் > அ + வ் + அன் = அவன்

அ + அன் சேர்ந்து அவன் என்ற சுட்டுப்பெயர் தோன்றுகிறது.

இ + து = இது

இ + து சேர்ந்து இது என்ற சுட்டுப்பெயர் தோன்றுகிறது.

வினா எழுத்து

ஒன்றைக் குறித்து வினா (கேள்வி) எழுப்பப் பயன்படும் எழுத்து வினா எழுத்து எனப்படும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“ஆ ஏ ஓஅம் மூன்றும் வினா” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.32)

என வினா எழுத்தின் வகை ஆ, ஏ, ஓ ஆகிய மூன்று எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

இதனையே நன்னூலார் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“எ யா முதலும் ஆ ஓ ஈற்றும்

ஏ இரு வழியும் வினா வாகும்மே” (நன். (காண்), எழுத்து, நூ.எ.67)

ஆ, ஏ, ஏ, ஓ, யா என்ற ஐந்தும் சொல்லுடன் சேர்ந்து வினாப்பொருள் தருவதால் வினா எழுத்துகள் எனப்படும் என நன்னூலார் குறிப்பிடுகிறார். நன்னூலுக்குப் பின் தோன்றிய இலக்கண நூல்கள், மொழியியல் நோக்கில் தோன்றிய இலக்கண நூல்கள் போன்றவை வினா எழுத்துகள் ஐந்து என்றே குறிப்பிடுகின்றன. இவற்றுள் ஏ, யா இரண்டும் சொல்லுக்கு முதலிலும்; ஆ, ஓ இரண்டும் சொல்லுக்கு இறுதியிலும்; ஏ சொல்லுக்கு முதலிலும் இறுதியிலும் வரும்.

சொல்லுக்கு முதலில் ஏ, யா வருதல்

எ.கா. எவன், எவள், எவர், எது, எவை, யாவன், யாவள், யாவர், யார், யாது, யாவை போன்றவை சொல்லுக்கு முதலில் வந்து வினாப்பொருளைத் தந்துள்ளது.

சொல்லுக்கு இறுதியில் ஆ, ஓ வருதல்

எ.கா. நலமா? இராமனா செய்தான்? ஆசிரியரா வந்தார்? தேர்வுக்கா போகிறாய்?

நீயோ? அவள் இங்கு வந்தாளோ? போன்றவை சொல்லுக்கு இறுதியில் வந்து வினாப்பொருளைத் தந்துள்ளது.

சொல்லுக்கு முதலிலும் இறுதியிலும் ஏ வருதல்

எ.கா. ஏது? ஏன்? – ஏ சொல்லின் முதலில் வந்து வினாப்பொருளைத் தந்துள்ளது.

நீதானே? இல்லையே? - ஏ சொல்லின் இறுதியில் வந்து வினாப்பொருளைத் தந்துள்ளது.

வினாவின் வகைகள்

1. அகவினா 2. புறவினா என வினாவை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்.

அகவினா

சுட்டெழுத்துப் போலவே வினா எழுத்துகளும் சொல்லில் பிரிக்க முடியாத பகுதியாகக் கலந்திருந்தால் அது அகவினா. அகவினாவில் வினாவெழுத்து நீங்கினால் சொல் சிதைந்து பொருளற்றதாகும்.

எ.கா. எங்கு, எவன், ஏன், யார், யாவர், ஏது

புறவினா

அகவினாவுக்கு மாறாக, வினா எழுத்து பொருள்படக்கூடிய முழுச்சொல்லில் முன்னொட்டுப் போலச் சேர்ந்திருந்தால் புறவினா எனப்படும். புறவினாவில், வினாவெழுத்து நீங்கினாலும் சொல் சிதையாமல் எஞ்சிய பகுதி முழுச்சொல்லாக நின்று பொருள்படும்.

எ.கா. எப்புத்தகம்?, அவனா?, வந்தானா?, இல்லையே?

‘எ’ என்ற வினா எழுத்து இக்காலத்தில் எந்த எனத் திரிந்து வருகிறது.

எ.கா. எந்தப் பையன், எந்தக் கடை, எந்த வீடு

இவை வினாச்சொற்கள் எனக் கொண்டு இடைச்சொல்லில் சேர்க்கப்படுகின்றன.

வினாப்பெயர்

வினா எழுத்துகளுடன் சில பின்னொட்டுகள் சேர்ந்து வினாப்பெயர் சொற்கள் ஆகின்றன. இவ்வாறு உருவாகும் பெயர் வினாப்பெயர் என வழங்கப்படும்.

எ.கா. எவன், யாது.

சார்பெழுத்து – பெயர்க்காரணம்

“முதல் எழுத்துக்கள் போல் தனித்து வராமல் ஒரு சொல்லைச் சார்ந்தே வரும். உயிரையும் மெய்யையும் சார்ந்தே வரும். முதல் எழுத்துக்கள் பிறக்கும் இடத்திலேயே உச்சரிக்கப்படும். இதுபோன்ற காரணங்களால் ‘சார்பெழுத்து’ எனப் பெயர் பெற்றது”. (முனைவர் தேவிரா, தேவிராவின்; தமிழ் இலக்கணம், ப.25.)

தனித்தொலிக்கும் தன்மையுடைய ஒலியன்கள் மட்டுமே முதல் எழுத்துக்கள் என்ற தகுதியைப் பெறும். அப்பண்புடையன முப்பது எழுத்துக்களே. தனித்தொலிக்கும் பண்பின்றி சொல்லில் இணைந்தொலிக்கும் இயல்புடைய ஒலியன்கள் சார்பெழுத்துக்கள் எனப் பெயர் பெறும்.

தொல்காப்பியர் எழுத்துகள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, முதலெழுத்துக்களைக் குறிப்பிட்ட பின் சார்பெழுத்துகள் பற்றி,

“சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.1) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அடுத்த நூற்பாவில் சார்பெழுத்துகள் எவை எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“அவைதாம்

குற்றிய லிகரம் குற்றிய லுகரம்

ஆய்தம் என்ற

முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோ ரன்ன”. (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.2)

தொல்காப்பியர் சார்பெழுத்துகள் மூன்று என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவரைத் தொடர்ந்து இலக்கணம் படைத்த நன்னூலார் சார்பெழுத்துகள் பத்து என விரிக்கின்றார். நன்னூலார் காலத்திற்குப் பின் தோன்றிய இலக்கணிகள் பெரும்பாலானோர் நன்னூலாருடைய சார்பெழுத்துக் கொள்கையையே பின்பற்றியுள்ளனர். நன்னூலார்,

“உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரளபு ஒற்றளபு

அஃகிய இ உ ஐ ஒள மஃகான்

தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத் தாகும்” (நன் (காண்), எழுத்து, நூ.எ.60) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் சார்பெழுத்துகள் பத்து வகைப்படும் என விளக்குகிறார்.

சார்பெழுத்தின் விரி 369 ஆகும். இதனை நன்னூலார்,

“உயிர்மெய் இரட்டு நூற்றெட்டு உயிராய்தம்

எட்டு உயிரளபு எழுமூன்று ஒற்றளபெடை

ஆறேழ் அஃகும் இ முப்பானேழ்

உகரம் ஆறா றைகான் மூன்றே

ஒளகான் ஒன்றே மஃகான் மூன்றே

ஆய்தம் இரண்டொடு சார்பெழுத்துறு விரி

ஒன்றொழி முந்நூற்று எழுபான் என்ப” (நன் (காண்), எழுத்து, நூ.எ.61) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் விளக்கியுள்ளார். இதனை தேவிரா தமிழ் இலக்கணம் என்னும் பனுவலில் நன்னூலாரின் சார்பெழுத்து கொள்கையைப் பின்பற்றி அதன் விரியைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

1. உயிர்மெய்	- 216	2. ஆய்தம்	- 8
3. உயிரளபெடை	- 21	4. ஒற்றளபெடை	- 42
5. குற்றியலிகரம்	- 37	6. குற்றியலுகரம்	- 36
7. ஐகாரக்குறுக்கம்	- 3	8. ஒளகாரக்குறுக்கம்	- 1
9. ஆய்தக்குறுக்கம்	- 2	10. மகரக்குறுக்கம்	- 3
மொத்தம்	- 369		

எனச் சார்பெழுத்து பத்து வகைப்படும். சார்பெழுத்து விரிவு 369 ஆகும். (முனைவர் தேவிரா, தேவிராவின் தமிழ் இலக்கணம், ப.25)

சார்பெழுத்துகளில் ஒலி நீட்டப் பண்புடைய உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, ஒலிக் குறுக்கப் பண்புடைய ஐகாரக் குறுக்கம், ஒளகாரக் குறுக்கம், மகரக் குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம் என்பன செய்யுளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. ஆய்தம் முற்றும் வழக்கொழியாது அரிதாகச் சில தமிழ்ச் சொற்களில் தோன்றும். ஒலிபெயர்ப்பாக்கத்தில் புத்துயிர் பெற்று விளங்குகிறது. குற்றியலிகரம் தனிச்சொல்லில் அன்றித் தொடரில் கவனிக்கத்தக்கதாய் உள்ளது. எஞ்சி நிற்கும் குற்றியலுகரம் மட்டுமே வலுவுடைய, மதிப்புடைய கருத்தில் கொள்ள வேண்டியதாய் இன்றளவும் நிலைத்து நிற்பது சார்பெழுத்தாகும்.

மொழியியலை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒரு தனிமொழிக்கு இலக்கணம் வகுக்கலாம். ஆனால், மொழியியல் அவ்விலக்கண வரைவிற்கு ஆதாரமாக மட்டுமே இருக்க வேண்டும். அனைத்துமாக இருந்துவிடக் கூடாது. முழுமையாக மொழியியல் நோக்கில் அமைந்த ஓர் இலக்கணப் பாடநூல் பயன்தராது என்ற கருத்து ஏற்புடையதே. அம்மொழியின் தனித்தன்மையும், தகைமையும் புலப்படாது போய்விடும். மொழியியல் அடிப்படையிலான இலக்கணப் பாடநூலாயினும் கலைச்சொற்களைக் கையாளும் அளவிலும் வரையறை தேவை.

மரபிலக்கணங்களை மட்டுமே முன்வைத்து இலக்கணம் கற்பிப்பது சரியான முறையல்ல. நூற்பாக்களைக் கூறி மாணவர்களை அச்சுறுத்துவதைத் தவிர்த்து இலக்கணக் கோட்பாடுகளை எளிய முறையில் கற்பிப்பதே அறிவுடைமை என்பதனை அறிந்து எம்.ஏ.நுஃமான், பொற்கோ போன்ற பேரறிஞர்கள் முறையே மொழியியல் நோக்கில் அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், இக்காலத் தமிழ் இலக்கணம் போன்ற நூல்களை உருவாக்கியுள்ளனர். மொழி ஒவ்வொரு காலத்திலும் மாற்றம் பெறும்; மொழிக்கலப்பு உண்டாகும். இம்மாற்றங்களுக்குக் காரணம் மொழி பேசுவோர் அரசியல், அறிவியல், சமயம், வணிகம் ஆகிய அடிப்படையில் பிற இனத்தவரோடும் நாட்டவரோடும் கொள்ளும் சமூகத் தொடர்பேயாகும்.

“தமிழ் இலக்கண நூல்களில் எழுத்து என்னும் சொல் மொழியில் வழங்கும் ஒலிகளைக் குறிக்கவும், அவ்வொலிகளுக்குரிய வரி வடிவத்தைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் ‘அ’ என்னும் எழுத்து ஒலிவடிவம், வரிவடிவம் ஆகிய இரண்டையும் குறித்து நிற்கிறது. ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் ஒலிவடிவம், வரிவடிவம் இரண்டும் உண்டு” (அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், ப.15) என நுஃமான் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒலிவடிவம் என்பது எழுத்தை உச்சரிக்கும்போது எழும் இரண்டு வடிவத்திற்கும் 'எழு' என்பதுதான் வேர்ச்சொல். எழுப்பப்படுவதால் எழுத்து என்பது ஒலி வடிவத்திற்கான காரணமாகும். எழுதப்படுவதால் எழுத்து என்பது வரிவடிவத்திற்கான காரணமாகும்.

தமிழ் எழுத்துக்களை முதல் எழுத்து, சார்பெழுத்து என இரண்டாக இலக்கண நூல்கள் வகைப்படுத்துகின்றன. முதல் எழுத்து என்பது தமிழ் மொழியில் வழங்கும் அடிப்படையான ஒலிகளையும் அவற்றின் வரிவடிவங்களையும் குறிக்கும். பன்னிரு உயிரும், பதினெண் மெய்யுமாக முதல் எழுத்து முப்பது. இதில் மாற்றம் வரலாற்று நோக்கில் இல்லை. சார்பெழுத்து என்பது மொழிக்கு அடிப்படையான ஒலிகளைக் குறிக்காது, இரண்டு ஒலிகளைக் குறிக்கும் உயிர்மெய் எழுத்துக்களையும், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப நீண்டோ, குறுகியோ ஒலிக்கும் எழுத்துக்களையும் குறிக்கும். சார்பெழுத்துக் கோட்பாட்டில் கருத்து வேறுபாடுகளைக் கால அடிப்படையில் சுட்டவியலும். தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையை வரையறுத்து விளக்குவதிலும் கவனம் தேவைப்படுகிறது. எழுத்துக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 247 என்பர். இக்கூற்று வடிவ நோக்கில் மட்டுமே ஏற்படையது. தமிழில் உயிர்மெய் எழுத்துக்கு வரிவடிவச் சிறப்பு மட்டுமே உண்டு. மேலும், தமிழ்மொழி எழுத்துக்கள் அசை எழுத்து முறை (Syllabic Writing System) என்பதையும் கருத்தில் கொண்டால் இவ்வுண்மை புலனாகும்.

தமிழ் குறுங்கணக்கும் நெடுங்கணக்கும்

தமிழில் 30 முதலெழுத்துகள் 3 சார்பெழுத்துகள் சேர்ந்த பட்டியல் தமிழ்க் குறுங்கணக்கு எனப்படும். வரிவடிவுள்ள 30 முதலெழுத்து, வரிவடிவுள்ள 216 உயிர்மெய்யெழுத்து, வரிவடிவுள்ள ஆய்தம் என்ற 1 சார்பெழுத்து இவற்றின் பட்டியல் தமிழ் நெடுங்கணக்கு எனப்படும்.

“ஆங்கில எழுத்து 26; தமிழ் எழுத்து 247 என்பது தவறான ஒப்பீடு. ஆங்கிலத்தில் உயிர்மெய்க்கும் நெடிலுக்கும் தனி வரிவடிவம் இல்லை. 'க' எனத் தமிழில் எழுதுவதை ஆங்கிலத்தில் ka என மெய்யும் உயிரும் அடுத்துவர எழுதுகின்றனர். தமிழில் க்அ என எழுதாமல் க என ஒரே வடிவமாகப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆங்கிலத்தில் e என்பதை ee என இருமுறை எழுதி நெடில் ஆக்குகின்றனர். தமிழில் தனிநெடில் உள்ளது. ஆங்கிலத்தில் ka ஒரு புதிய தனி எழுத்து அன்று எனில் தமிழிலும் க புதிய தனியெழுத்து அன்றே! தமிழில் உயிர்மெய் என்பது உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்ததுதான். எனவே உயிரையும் மெய்யையும் கணக்கிட்டபின் உயிர்மெய்யையும் அதில் சேர்ப்பது தவறு. ஆங்கிலத்தில் பெரிய எழுத்தையும் சிறிய எழுத்தையும் கூட்டி 52 எழுத்து என்று கணக்கிடுவதில்லை. எனவே, எண்ணிக்கையை ஒப்பிடும்போது, தமிழில் உயிர்மெய்யையும் சார்பெழுத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிடல் தவறு. ஆங்கிலத்தில் உயிர் 5 + மெய் 21; மொத்தம் 26. தமிழில் உயிர் 12 + மெய் 18 மொத்தம் முப்பதே சரியான ஒப்பீடாகும்” (நல்ல தமிழ் இலக்கணம், ப.11) என சீனி நைனா முகம்மது குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

தமிழ் எழுத்துக் குறுங்கணக்கு

முதலெழுத்து

உயிர்

குறில்	5	நெடில்	7	உயிர் மொத்தம்	12
மெய்					
வல்லினம்	6	மெல்லினம்	6	இடையினம்	6
மெய் மொத்தம்	18				
முதலெழுத்து மொத்தம்	30				

சார்பெழுத்து

குற்றியலிகரம்	1	குற்றியலுகரம்	1
ஆய்தம்	1	சார்பெழுத்து மொத்தம்	3
ஆக மொத்தம்	33		

தமிழ் எழுத்து நெடுங்கணக்கு (வரிவடிவம் உள்ள எழுத்துகள் மட்டும்)

உயிரெழுத்து	12	மெய்யெழுத்து	18
மொத்தம்	30		

உயிர்மெய் எழுத்து

உயிர்க்குறில் 5 x மெய் 18 = உயிர்மெய்க் குறில்	90
உயிர்நெடில் 7 x மெய் 18 = உயிர்மெய்க் நெடில்	126
உயிர்மெய் மொத்தம்	216

சார்பெழுத்து (வரிவடிவுள்ளது)

ஆய்த எழுத்து	1
வரிவடிவுள்ள மொத்த எழுத்துகள்	247

இவற்றுடன், வரிவடிவமில்லாத சார்பெழுத்துகளாகிய குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம் இரண்டையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால், முதலெழுத்து, சார்பெழுத்து, கூட்டெழுத்து ஆகிய மூவகை எழுத்துகளின் மொத்த எண்ணிக்கை : $247 + 2 = 249$ ஆகும் என செ.சீனி நைனா முகம்மது 'நல்ல தமிழ் இலக்கணம்' என்னும் நூலின் வழியாக குறிப்பிடுகிறார். இவரின் இந்தக் கணக்கீடு மரபிலக்கண பேரறிஞர்களான தொல்காப்பியர், நன்னூலார் போன்றோரின் கணக்கீட்டிற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும்.

தமிழ் எழுத்துகள் வகையும் எண்ணும் குறித்த அட்டவணை பின்னிணைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

உயிர்மெய்

உயிர் எழுத்தும் மெய் எழுத்தும் சேர்ந்த எழுத்து ஆதலால் 'உயிர்மெய்' எழுத்து எனப் பெயர் பெறும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்

உருவரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்

ஏனை உயிரோடு உருவதிரிந் துயிர்த்தலும்

ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே”. (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.17) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் விளக்குகிறார்.

‘உயிர்மெய்’ என்று பெயர் பெற்றாலும் மெய்யெழுத்தை முதலிலும் உயிர் எழுத்தைப் பிறகும் (க்அ = க) ஒலிக்க வேண்டும். இதனை,

“மெய்யின் வழியது உயிர்தோன்றும் நிலையே” (தொல். எழுத்து (இளம்), நூ.எ.17) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம்.

முனைவர் தேவிரா “சார்பெழுத்துக்களை ஒரு சொல்லில் வைத்தே காட்ட முடியும். தனித்து எழுதிக் காட்ட முடியாது (குற்றியலுகரத்தைத் தனியாக எழுதிக் காட்ட முடியாது). ஆனால், உயிர்மெய் எழுத்தைத் தனியாக எழுதிக்காட்ட முடியும். ஆதலால் இதனைச் சார்பெழுத்து என்று கூறுவது பொருந்தாது என்று சிலர் கூறுகின்றனர்” (தேவிராவின் தமிழ் இலக்கணம், ப.27) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை

பேச்சு ஒலிகளை ஒலிக்கப் பயன்படும் பேச்சுறுப்புக்கள், ஒலிப்பிடம், ஒலிப்புமுறை, ஒவ்வொரு ஒலியையும் ஒலிக்கப் பேச்சுறுப்புக்கள் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன அல்லது தொழிற்பட வேண்டும் என்பதை இப்பகுதியில் அறியலாம். இது செயல்முறை சார்ந்தது. ஆய்வகச் சூழலில் கருவிகளைக் கொண்டு விளக்கும்போதும் பயிற்சி பெறும்போதும் இவை செம்மையுறும். எனினும், அடிப்படை ஒலிப்பு நெறிகளை இலக்கண நூலில் முறைப்படி தருதல் நன்று.

உயிர், மெய் என்ற சொற்களின் பெயர்க்காரணத்தைக் குறிப்பிடல் தேவையாக உள்ளது. உயிரெழுத்துக்கள் ஒலி நீளத்திற்கேற்பக் குறில், நெடில் என்று வகைப்படுத்துவதும், மெய்யெழுத்துக்களை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்று வகைப்படுத்துவதும் தமிழ் மரபு. எனினும் ஒலிப்பிடம், ஒலிப்பு முறை ஆகியவற்றை அடிப்படையாக வைத்து மொழியியல் நோக்கில் கூடுதல் விளக்கத்தைத் தரல் பயன்பாட்டு அடிப்படையில் தேவையாக இருக்கிறது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. கு.பரமசிவம், இக்கால மொழியியல் அறிமுகம், அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621310
2. முனைவர் ச. அகத்தியலிங்கம், தமிழ் மொழி அமைப்பியல், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம் – 608001
3. முனைவர் வி. கீதா, முனைவர் இர.லலிதாராஜா, மொழியறிவியல், மொழியியல் உயராய்வு மையம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர் – 608002
4. முனைவர் தேவிரா, தமிழ் இலக்கணம், ஸ்ரீநந்தினி பதிப்பகம், சென்னை – 600101
5. எம்.ஏ.நுஃமான், அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621310

6. இளம்பூரணர் (உரை), தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை – 600014
7. புலியூர்க்கேசிகன் (பதி), நன்னூல் எழுத்ததிகாரம் (காண்டிகையுரை), முல்லை நிலையம், சென்னை – 600017
8. செ. சீனி நைனா முகம்மது, நல்ல தமிழ் இலக்கணம், அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621310

References

1. K. Paramasivam, Ikkala Mozhiyiyal Arimugam, Adaiyalam Publication, Trichy – 621310
2. Dr. S. Akathiyalingam, Tamizhilmozhi Amaipiyal, Meiyappan Tamizhaivagam, Chithamparam – 608001
3. Dr. V.Geetha, Dr. R. Lalitharaja, Mozhiariviyal, Mozhiyiyal Uyaraivu Maiyam, Annamalai University, Annamalai Nagar – 608002
4. Dr. Theavira , Tamil Ilakkanam, Sri Nandhini Publications, Chennai – 600101
5. M.A. Nuhman, Adipadai Tamizhil Ilakkanam, Adaiyalam Publication, Trichy – 621310
6. Ilampurananaar (Urai), Tholkaapiyam Ezhuthathikaaram, Saradha Padhippagam, Chennai – 600014
7. Puliyurkesikan (Pathi), Nannul Ezhuthathikaaram (Kaandikaiyurai), Mullai Nilayam, Chennai – 600017
8. S. Seeni Naina Mohammed, Nalla Tamizhil Ilakkanam, Adaiyalam Publication, Trichy – 621310

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

பிரேம் குமார் ரா. “ அமைப்பியல் நோக்கில் எழுத்தியல்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 01-14

Cite this Article in English

Prem Kumar R. “Study of Orthography based on Structuralism” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 01-14